

Η ελεημοσύνη ως περικεφαλαία και η νηστεία ως μάχαιρα παθών

/ Ο

Ένα πνευματικό κεφάλαιο

Ορθοδόξου αυτοσυνειδησίας που προβάλλει η Εκκλησία μας την Μεγάλη Τεσσαρακοστή είναι η ελεημοσύνη.

Πρόκειται για υψίστη κίνηση αγάπης του ανθρώπου προς τον συνάνθρωπο, κίνηση μίμησης της Θεϊκής προς τον άνθρωπο αγάπης που έφθασε μέχρι και αυτής της σταυρικής θυσίας του Θεανθρώπου.

Η με ποικίλους τρόπους αγαπητική κίνηση του ανθρώπου προς τον πάσχοντα συνάνθρωπό του συνιστά απόδειξη πίστεως, βεβαίωση γνήσιας και υγιούς προσευχής. Εγγύηση αυθεντικής Χριστιανικής αγάπης.

Η σπουδαιότητα της ελεημοσύνης και της φιλανθρωπίας αποκαλύφθηκε από τον ίδιο τον Κύριό μας στην περίφημη επί του όρους ομιλία Του, όταν εξηγούσε, με απλά λόγια, στη σκηνή της μελλούσης και τελικής κρίσεως, ότι η ελεημοσύνη μπορεί να λειτουργήσει, ως το κλειδί που θα ανοίξει τις πύλες του παραδείσου: «Τότε ερεί ο Βασιλεύς τοις εκ δεξιών αυτού, δεύτε οι ευλογημένοι του Πατρός μου, κληρονομήσατε την ητοιμασμένην υμίν βασιλείαν από καταβολής κόσμου.

Επείνασα γαρ και edώκατέ μοι φαγείν, edίψησα και εποτίσατέ με, ξένος ήμην και συνηγάγετέ με, γυμνός και περιεβάλετέ με, ησθένησα και επεσκέψασθέ με, εν φυλακή ήμην και ήλθετε προς με.

Τότε αποκριθήσονται αυτώ οι δίκαιοι λέγοντες, Κύριε, πότε σε είδομεν πεινώντα και εθρέψαμεν ή διψώντα και εποτίσαμεν; Πότε δε σε είδομεν ξένον και

συνηγάγομεν ή γυμνόν και περιεβάλομεν; Πότε δε σε είδομεν ασθενή ή εν φυλακή και ήλθομεν προς σε; Και αποκριθείς ο Βασιλεύς ερεί αυτοίς· αμήν λέγω υμίν, εφ' όσον εποιήσατε ενί τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων, εμοί εποιήσατε». [\(περισσότερα...\)](#)